

Tittel: Ukens stjerne

Ingress: Nasjonalballetten serverer et helstøpt, betagende og uttrykksfullt verk.

Av: Elisabeth Leinslie

Onegin

Koreografi: John Cranko

Musikk: Kurt-Heinz Stolze etter Peter Tsjaikovskij

Solister: Maiko Nishino, Richard Suttie, Christine Thomassen, Andreas Heise

Den Norske Opera

Lørdag kveld gjorde Maiko Nishino seg til ukens stjerne. Med sin uttrykksfulle tolkning av Tatjana, i John Crankos versjon av "Onegin".

Overbevisende

Cranko var først og fremst teatermann, og er kjent som en historiefortellende koreograf. Når historien blir viktigere enn trinnene sier det seg selv at danserne møter andre utfordringer. Og det er i denne sammenheng Nishino gjør en bemerkelsesverdig prestasjon. Hun er en ypperlig danser, det har hun vist ved flere anledninger tidligere. Men som Tatjana viser hun også ett bredt register i spillet. Hun er like overbevisende som naiv, usikker og håpløs romantisk ungdom som hun er selvsikker, gift og lidenskapelig middelaldrende dame. Gjennom både kropp og mimikk drar hun oss med inn i sin lidenskapelige kjærlighetshistorie.

Helstøpt

For omtrent ti år siden hadde Den Norske Opera premiere på Crankos "Onegin" – som hadde urpremiere i Stuttgart i 1965. En intens og tragisk kjærlighetshistorie etter Pusjkins verseroman *Jevgenij Onegin* (1823).

Onegin og Tatjana regnes som ett av de store kjærlighetsparene i verdenslitteraturen. Og et av særpregene ved Crankos koreografi er de uttrykksfulle pas de deuxene med dette lidenskapelige paret. Nishino og Suttie (Onegin) skaper sammen både store danseopplevelser og dramatiske historier i disse duettene. Sluttaktens pardans, der Tatjana avviser Onegin, er spesielt gripende.

Nishino og Suttie støttes av et sterkt ensemble, flere gode solister og flott scenografi. Stolzes orkestrering av Tsjaikovskijs verker føyer seg også godt inn i historiens dramaturgi. Nasjonalballetten serverer med andre ord et helstøpt, betagende og uttrykksfullt verk som var vel verdt en lørdagskveld.

Publisert i Dagsavisen i 2006.